

Svar (23/12 02)

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær): Personligt synes jeg ikke, det er i orden, at hverken privat ansatte eller offentligt ansatte køber seksuelle ydelser af prostituerede under deres tjeneste i udlandet, uanset om de prostituerede har været udsat for menneskehandel eller ej.

Men jeg vurderer ikke, at tiden er moden til at kriminalisere kunder til prostituerede eller udarbejde et regelsæt for offentligt ansattes etik under udførelsen af tjenstligt arbejde i udlandet, der forbyder køb af seksuelle ydelser fra prostituerede.

Derfor afslutter arbejdsgruppen nu sit arbejde. Der vil således ikke komme en henstilling fra mig om at indarbejde særlige retningslinjer i den statslige personalepolitik.

Jeg vil dog gerne slå fast, at jeg forventer at udsendte i statens tjeneste opfører sig på passende vis og udviser forståelse for, at de repræsenterer Danmark og derfor skal opføre sig korrekt.

Det store problem med handel med kvinder til prostitution vil regeringen søge at komme til livs ved gennemførelsen af den handlingsplan, som blev offentliggjort og igangsat den 2. december.

Spm. nr. S 990

Til ministeren for ligestilling (3/12 02) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Hvordan forestiller ministeren sig, at personer udsendt i statens tjeneste kan vide, om de prostituerede, de køber seksuelle ydelser af under deres ophold i udlandet, ikke har været udsat for menneskehandel?«

Begrundelse

Spørgsmålet er en opfølgning på ministerens svar af 28. november 2002 på spørgsmål nr. S 766. Her oplyser ministeren, at ministeriet er ved at udarbejde en henstilling om, at alle udsendte i statens tjeneste skal afholde sig fra at købe seksuelle ydelser af prostituerede, der har været udsat for menneskehandel.

Svar (23/12 02)

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær): Det er ikke i alle tilfælde muligt at vide, om en prostitueret har været udsat for menneskehandel eller ej. Hvis man ikke vil udsætte sig for den risiko at bidrage til handel med kvinder, skal man ikke købe seksuelle ydelser.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på spørgsmål S 989.

Spm. nr. S 1186

Til justitsministeren (18/12 02) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at abortsøgende kvinder får det tilbud om en støttesamtale før og efter en provokeret abort, som de har ret til efter loven om svangerskabsafbrydelse § 8, stk. 4?«

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er en artikel i Kristeligt Dagblad 17. december 2002. Det fremgår af artiklen, at der fortsat er mange praktiserende læger og hospitaler, der ikke ved, at kvinder har ret til støttesamtaler før og efter en provokeret abort. Ifølge artiklen har erfaringer fra Odense vist, at der sker en kraftig stigning i antallet af henvendelser til rådgivningsstederne, når lægerne bliver gjort opmærksomme på, at abortsøgende har ret til støttesamtaler.

Ministeren har i et tidligere svar til spørgeren (S 256, Folketingsåret 2001-2002, 2. samling) lovet, at kvindernes retskrav ville blive indskærpet over for sygehusene og de praktiserende læger i forbindelse med udsendelse af den reviderede vejledning om svangerskabsafbrydelse. Vejledningen blev udsendt 11. september 2002. Spørgeren ved ikke, om reglerne rent faktisk er blevet indskærpet samtidig med udsendelsen af de nye regler, men det lader i hvert fald ikke til, at der er sket en forbedring.

I artiklen fra Kristeligt Dagblad er en afdelingssygeplejerske fra Skejby Sygehus citeret for at have sagt, at personalet ikke informerer særskilt om støttesamtalerne, fordi de helst vil give tilbudet til dem, de fornemmer har brug for det. Spørgeren sætter pris på den gode intention,